

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. srpna 2017 v Lounech samosoudkyní Mgr. Blankou Šišovou, t a k t o:

Obviněná

N ■■■■■ **F** ■■■■■

nar. ■■■■■ ve ■■■■■ státní příslušnice ■■■■■, šička, trvale bytem ■■■■■
■■■■■

j e v i n n a, ž e

dne 12. 09. 2014 při hlavním líčení u Okresního soudu v Lounech v trestní věci proti Ar ■■■■■ F ■■■■■ nar. ■■■■■ stíhanému pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jako svědkyně po řádném poučení podle trestního řádu vypověděla, že dne 18. 6. 2014 v dopoledních hodinách v obci Černčice, okres Louny, řídila osobní automobil zn. Audi A6, ■■■■■ a tento zaparkovala v Husově ulici u domu č.p. 145, ač toto nebyla pravda, neboť tento automobil v této době řídil její syn A ■■■■■ F ■■■■■, který v té době měl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a který byl za toto jednání odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 31. 10. 2014 č.j. 4T 37/2014-85, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 2. 2015 sp.zn. 6To 3/2015, a byl mu uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 3 roků,

t e d y – jako svědkyně před soudem uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

č í m ž s p á c h a l a

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví zkušební doba v trvání dvanácti (12) měsíců.

Odůvodnění

Dokazováním provedeným v hlavním líčení, které bylo doplněno v souvislosti s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 5. 2017, číslo jednací 4To 120/2017-239, byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výroku. Obžalovaná dne 12. 09. 2014 při hlavním líčení u Okresního soudu v Lounech v trestní věci proti A. F. nar. stíhanému pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jako svědkyně po řádném poučení podle trestního řádu vypověděla, že dne 18. 6. 2014 v dopoledních hodinách v obci Černčice, okres Louny, řídila osobní automobil zn. Audi A6, a tento zaparkovala v Husově ulici u domu č.p. 145, ač toto nebyla pravda, neboť tento automobil v této době řídil její syn A. F., který v té době měl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a který byl za toto jednání odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 31. 10. 2014 č.j. 4T 37/2014-85, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 2. 2015 sp.zn. 6To 3/2015, a byl mu uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 3 roků.

Obviněná v přípravném řízení sdělila, že nepotřebuje přítomnost tlumočnicka. K věci uvedla, že v České republice žije 14 let, je ruské národnosti, česky rozumí jak mluvenému tak psanému projevu, problém je v tom, že lidi nerozumí jí, když mluví, hlavně když mluví rychle. V dané věci vše vypověděla u soudu a nemá k tomu co dalšího dodat. U hlavního líčení setrvala na verzi, že za volantem vozidla Audi A6 dne 18. 6. 2014 seděla ona. Její výpověď ve věci Okresního soudu v Lounech spis. zn. 4T 37/2014 je napsána zkráceně např. neuvedla, že by si zapoměla taštičku s doklady bez nichž by nemohla řídit, ale bankovní kartu. Uvedla i další příklady nepřesností týkající se zaparkovaného vozidla Audi a vzdálenosti vozidla Audi od hranice cesty. Při sporném jednání jí tlumočnick nebyl od počátku výsledku nabídnut, ale až v jeho průběhu. V této fázi to soudkyně navrhla i jejímu synovi, ten to ale odmítl, ona soudkyni sdělila, že většinou rozumí, ale u dvou různých témat, které se od sebe hodně liší, by tlumočnicka chtěla. Dále uvedla, že byla při výsledku ve špatném rozpoložení kvůli chování policistů, pak i soudkyně hovořila v nehezkém tónu. Protokolaci své výpovědi neviděla, krátce do ní nahlédla až u JUDr. Šilhana. Ví, že syn byl za jednání ze dne 18. 6. 2014 odsouzen, nesouhlasí s tím. Neměla možnost si přečíst rozsudek, ví, že věc byla řešena i u krajského soudu, jeho rozsudek ale neviděla. Syn měl v tu dobu obhájkyň, ta byla jejímu výsledku přítomna. Neví, jestli obhájkyň namítala nesprávnost protokolace. Ze své pozice svědkyně nemohla s věcí svého syna nic dělat. Dále ve věci využila svého práva a odmítla vypovídat.

Soud provedl důkaz **spisem Okresního soudu v Lounech spis. zn. 4T 37/2014**, obsahující mimo jiné rozsudek Okresního soudu v Lounech ze dne 31. 10. 2014 č.j. 4T 37/2014-85, a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 2. 2015 sp.zn. 6To 3/2015, jimiž byl syn obviněné A. F. uznán vinným, že dne 18. 6. 2014 kolem 10.15 hod. v obci Černčice, okres Louny, řídil osobní automobil zn. Audi A6, RZ 7U8 7317, přičemž byl z Václavského náměstí přes ulici Jablonského a dále v ulicích Husova až do ulice Čelakovského, pronásledován hlídkou Policie ČR, Obvodního oddělení Louny, kde odstavil vozidlo vedle domu čp. 145, kde má bydliště, a zde přešel oplocení a ukryl se v domě, a tohoto jednání se dopustil přesto, že mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Lounech č.j. 2T 92/2013-93 ze dne 1.7.2013, který nabyl právní moci dne 7.8.2013, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců. Jednání syna obviněné bylo kvalifikováno jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a

vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Přitom v odůvodnění těchto rozhodnutí jsou popsány důkazy, z nichž soud vycházel, jejich hodnocení i úvahy soudu. Syn obviněné ve zkráceném přípravném řízení využil svého práva a nevypovídal, až u hlavního líčení uvedl, že vozidlo Audi řídila matka, obdobná situace byla u obviněné. Ve spise je rovněž založen **protokol z hlavního líčení ze dne 12. 9. 2014**, z něhož plyne, že byl protokolován – diktován samosoudkyní Mgr. Bachovou. Krom samosoudkyně je vyznačena účast obžalovaného A. F. státního zástupce Mgr. Lukáše Hossingera, protokolujícího úředníka Libora Malého a obhájkyň JUDr. Dagmar Csonkové. V úvodu jednání je zaprotokolováno, že obžalovaný byl poučen o právu žádat tlumočníka a k tomu uvedl, že jej nežádá, česky rozumí i hovoří dobře. **Ve své výpovědi po zákonném poučení uvedl, že vozidlo řídila matka (nyní obviněná).** Obviněná byla vyslechnuta v pozici svědka, poučena byla podle § 100 a § 101 trestního řádu. **Vypověděla, že řídila ona, dále popsala cestu, kudy jela a z jakého důvodu.** Podrobně popsala situaci u domu v době, kdy se policie domáhala, aby syn vyšel ven. Zmiňovala aroganci a nevhodnost chování policisty.

Ve věci byli **slyšeni svědci M. M. a T. Ch.** kteří přesvědčivě popsali, že vozidlo řídil A. F., viděli ho řídit od okamžiku, kdy vozidlo potkali, následně když vozidlo pronásledovali a rovněž když jej opustil. Pokud se tyto svědci neshodli v drobných detailech, pak se jednalo o bezvýznamné skutečnosti např. týkající se toho, kdo z nich věděl o bydlišti obviněného. Výpovědi obou svědků v nyní projednávané věci **přitom odpovídají výpovědím, které uváděli ve věci spis. zn. 4T 37/2014.** Soud měl možnost oba svědky sledovat v rámci zásady bezprostřednosti a ústnosti, jejich výpovědi vyhodnotil jako autentické. Nezaznamenal žádné indicie, jež by mohly vést k závěru, že chtěli obviněné či jejímu synovi přitížit. Oba policisté se snažili zajistit ve věci další svědky a není jejich vinou, že nikdo další, který by viděl příjezd vozidla Audi A6, nebyl ustanoven. **Svědék A. F.** u hlavního líčení dne 28. 8. 2017 uvedl, že dne 18. 6. 2014 vozidlo neřídil, co přesně v uvedený den dělal, si již pro odstup času nevybavil. Matce auto půjčoval, měla ho u sebe, řídila ona, ale neviděl ji. Pokud jde o opravné prostředky či stížnost na policisty, vše bylo v režii jeho obhájkyň. Mimořádný opravný prostředek nepodával, má problémy s doklady. Svědectví policistů je podjaté, Louny jsou malé město.

Nebylo ani zjištěno, že by kdokoli ovlivňoval svědky či soud. Jak je níže uvedeno samosoudkyně Mgr. Blanka Šišová, řešila již dříve jiné trestní věci A. F. a její jednání či rozhodování nebylo jakkoli zpochybněno, konkrétně vyřizovala po rozsudkovou agendu ve věcech spis. zn. 2T 92/2013 a 4T 37/2014. Pokud jde o osobu protokolujícího úředníka Bc. Libora Malého, k jeho protokolaci nebyly ve věci spis. zn. 4T 37/2014 vneseny obhájkyň JUDr. Csonkovou, A. F. či státním zástupcem žádné námitky. Teprve v nyní projednávané věci, obviněná uvedla výhrady jak k postupu soudu ve věci 4T 37/2014 (konkrétně k vystupování Mgr. Bachové), tak k protokolujícímu úředníkovi. Vzhledem k tomu, že meritorní rozhodnutí Mgr. Bachové bylo přezkoumáno odvolacím soudem a vina A. F. byla potvrzena, soud se zaměřil na námitky týkající se protokolujícího úředníka Bc. Malého a provedl důkaz přečtením úředních záznamů policistů. Tyto úřední záznamy policisté zpracovali krátce po události a popisovali v nich předmětný zákrok. Soud tímto chtěl doložit, že vyjádření k věci podali policisté ještě předtím, než byla věc předložena soudu. Proto spekulaci ohledně podávání informací mezi protokolujícím úředníkem Bc. Malým či svědkem M. M. považuje za lichou, neboť namítaný vzájemný rodinný vztah nijak neovlivnil dokazování v této věci. Navíc Bc. M. jednoznačně jakékoli předávání informací vyloučil a z veškerých jednání v nyní projednávané věci (krom vyhlášení rozsudku ze dne 21. 11. 2016) si obhájkyň pořizovala zvukový záznam.

Soud dále k námitkám obhajoby provedl důkazy ostatními spisy A [redacted] F [redacted] vedenými u zdejšího soudu, kdy tento v **souvislosti s řízením vozidel** byl řešen ještě ve věci spis. zn. **4Tm 71/2008, 2T 92/2013 a 15T 88/2014**. V prvně uvedené věci bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno, ve zbylých dvou byl uznán vinným. Ve věci spis. zn. **15T 88/2014 figuroval svědek M [redacted] M [redacted]**, který A [redacted] F [redacted] i sděloval podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a prováděl s ním výslech. Jednání bylo datováno dnem 7. 5. 2014, tedy několik týdnů před událostí projednávanou ve věci spis. zn. 4T 37/2014 a z těchto údajů tedy lze dovodit povědomost policistů o bydlišti či trestu zákazu činnosti A [redacted] F [redacted]. Zdejší soud rovněž provedl důkaz **vyjádřením A [redacted] F [redacted] ve věci spis. zn. 2T 92/2013**, kde uvedl, že již nebude opakovat trestnou činnost, uvědomil si, že **nadále nemůže řídit, pokud má vysloven trest zákazu činnosti**. Obdobné lze dovodit i ze spisu **Okresního soudu v Lounech spis. zn. 4T 37/2014**, kde bylo (ve veřejném zasedání) vyhověno jeho žádosti o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Věci A [redacted] F [redacted] byly u zdejšího soudu průběžně projednávány, nebylo zjištěno ovlivnění třetí osobou při rozhodování, nebylo ani zjištěno ovlivnění zapisovatele.

Na návrh obhajoby soud přečetl **odůvodnění odvolání ve věci spis. zn. 4T 37/2014 A [redacted] F [redacted]** kde je v podstatě opakována stejná verze o řízení vozidla matkou, součástí byly námitky k údajům zjištěným z **GPS** a byl vyžadován vyšetřovací pokus. Obdobně byl tento návrh vznesen i v rámci nyní projednávané věci (projetí možných tras PČR a vozidla Audi A6). Soud předložil **historii polohy vozidla (údaje z GPS)**, které řídili policisté M. [redacted] a T. [redacted]. *Pokud jde o vyšetřovací pokus, tento zamítl jako nadbytečný, neboť není známo, ve kterém konkrétním místě v křižovatce se vozidlo policie otáčelo, není možné stanovit přesnou rychlost obou vozidel, není známa ani hustota provozu v daný den a pro zjištění poloh ulic i vzdáleností jsou dostatečné mapky či zobrazení již založené ve spise.* Pokud jde o **společnost Komcentra s.r. o.**, která spravovala GPS pro PČR, tato uvedla, že neexistuje dostatečně spolehlivý způsob jak na základě podobných údajů v podmínkách PČR hodnověrně prokázat, zda vozidlo projíždělo konkrétní ulicí či nikoli, neboť mohlo jet ulicí sousední a přesnost ani hustota údajů není taková, aby bylo možno rozhodnout bez významného rizika a chyby. Odchyly se pohybují od 20 metrů až o řád (50m je naprosto běžných, ani přes 100m není odchylka vyloučena). V této toleranci se pohybovaly i údaje z GPS policejního vozu. Pro ilustraci vzdáleností byl **zdokumentován úsek cesty z Fügnerovy ulice do ulice Masarykovo náměstí**, který byl změřen v délce 139 m a průjezd byl stanoven na 1 minutu. **Další mapky či zobrazení** k průjezdu vozidla doložila obviněná, která v nich sama dle svého uvážení zakreslila místo otáčení vozidla policistů, tito ale tuto polohu nepotvrdili.

Dále soud provedl k 21. 11. 2016 **lustrace k osobě A [redacted] F [redacted]**, k němuž není aktuálně vedeno další trestní stíhání, obdobně dokladuje opis z evidence rejstříku trestů. Z výše uvedeného tedy rozhodně neplyne, že by byly vůči A. F. [redacted] mířeny nezákonné snahy směřující k jeho dalšímu trestnímu stíhání.

Obhajoba dále předložila **stížnost obviněné na postup jednoho z policistů**, která je datovaná dnem 18. 6. 2014. K této listině obviněná uvedla, že ji nikdy policii nepředala a ani ji nepředložila ve věci spis. zn. 4T 37/2014. Nelze přehlédnout, že v nyní projednávané věci ji prezentovala cca rok od předchozího rozhodnutí ve věci samé. Znaleckým posudkem nelze vyjádřit přesné datum, kdy byla listina vyhotovena, její dřívější nepředložení orgánům činným v trestním řízení vede soud k pochybnostem o její autentičnosti a zcela degraduje její vypovídací hodnotu.

Pokud byla obhájkyň v nyní projednávané věci namítána nemožnost připravit obhajobu, soud připojil spis Okresního soudu v Lounech spis. zn. 4T 37/2014 k nyní projednávané věci a obhajoba měla dostatečný prostor na seznámení s ním. Obhajoba opětovně navrhovala provedení důkazů, a *to výslechem svědka R [REDAKCE] T [REDAKCE]*, který ve věci spis. zn. 4T 37/2014 (dle vyjádření obhajoby) zřejmě přispěl k závěru, že se paní obviněná dopustila křivé výpovědi a v jehož výpovědi jsou jak nejasnosti, například ohledně použití sirén policejních vozů, tak je možné připustit ovlivnění ze strany zasahujících policistů. Dále byl navržen výslech *svědkyně J [REDAKCE] P [REDAKCE]* která se u předmětné věci, tzn. 4T 37/2014 vyjadřovala k tomu, že byla na místě činu v rozhodné době a rovněž k tomu, jak se syn paní obviněné pohyboval v bydlišti rodičů. Soud shora navržené důkazy *výslechem obou svědků neprovedl, neboť je považuje za nadbytečné*, když tito svědci byli slyšeni před soudem v již pravomocně skončené trestní věci spis. zn. 4T 37/2014, kdy byl jako pachatel usvědčen syn obviněné, přitom ani jeden ze svědků neviděl příjezd vozidla Audi. Soud dále zamítl *výslech svědkyně R [REDAKCE] S [REDAKCE]*, která měla potvrdit, že A. F. [REDAKCE] jel daný den autobusem, neboť nebyla přítomna celé jízdy a ani by se nemohla vyjádřit k situaci na místě činu. Obhajoba předala soudu **písemné vyjádření R [REDAKCE] S [REDAKCE]** v němž je uvedeno, že byla přítelkyní A. F. [REDAKCE] a pokud jeli k jeho rodičům, řídila ona nebo rodiče A. F. [REDAKCE]. Dále sdělila, že neví o jiné skutečnosti, kdy by přítel řídil tento nebo jiný vůz po dobu zákazu řízení. Soud k tomuto vyjádření nepřihlížel, neboť jak již výše uvedl, tato svědkyně se nemůže vyjádřit blíže k dění na místě činu, neboť se zde v danou dobu vůbec nacházela a ani v kritickou dobu nebyla společně s A. F. [REDAKCE].

Podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dopustí ten, kdo jako svědek nebo znalec před soudem nebo před mezinárodním soudním orgánem, před notářem jako soudním komisařem, státním zástupcem nebo před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, anebo před vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo pro zjištění vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Z citované dikce zákona je zřejmé, že křivá výpověď nebo nepravdivý znalecký posudek se musí týkat okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Musí se tedy jednat o takové okolnosti, kterou příslušný orgán, musí vzít v úvahu při řešení otázky, o níž má rozhodnout, tedy o vině a trestu. Dle usnesení Nejvyššího soudu 4 Tdo 406/2013-21 není vyžadováno, aby současně šlo o okolnosti mající rozhodující (zásadní) význam. Pachatelem trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku spáchaného osobou v procesním postavení svědka přitom může být pouze ten, kdo vlastními smysly vnímal skutečnosti týkající se činu spáchaného jinou osobou a o těchto skutečnostech vypovídal před orgány činnými v trestním řízení nepravdu, popř. zamlčel okolnost významnou pro jejich rozhodnutí (srov. např. R 19/2006 SbRt., Trestněprávní revue /C. H. BECK/ č. 4/2005).

Na základě provedených důkazů v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že žalovaný skutek se stal a že se ho dopustila obviněná tak, jak je jí kladeno za vinu. Obviněná ve věci spis. zn. 4T 37/2014 tvrdila, že vozidlo řídila ona, toto zopakovala i v nyní projednávané věci. Tedy stále si stojí na svém původním vyjádření. Nicméně vzhledem k tomu, že jako pachatel trestné činnosti byla pravomocně usvědčena jiná osoba, a to syn obviněné, a nebyly zjištěny jiné skutečnosti ani v nyní projednávané věci, je nepochybné, že obviněná nevypovídala pravdu. Obviněná byla u hlavního líčení ve věci spis. zn. 4T 37/2014 řádně poučena a mohla, stejně jako ve zkráceném přípravném řízení odmítnout vypovídat. Její výhrady k protokolaci výpovědi ve věci spis. zn. 4T 37/2014 nelze akceptovat. Jejímu výslechu byl mimo jiné přítomen její syn v pozici obžalovaného a jeho obhájkyň a lze předpokládat, že by v případě jakékoli nezákonnosti požadovali nápravu. Avšak v protokole nejsou uvedeny žádné výhrady ani opravy co do obsahu výpovědi i poučení o možnosti přibrání tlumočníka. Potud tedy soud

konstatuje, že neuvěřil obviněné, že byla na svých právech svědkyně jakkoli omezena či znevýhodněna. Nadto její výpověď nevykazuje znaky nedorozumění, naopak je zřejmý kontinuální popis, což svědčí proto, že probírané problematice rozuměla, rovněž tak opakované sdělení, a to i v nyní projednávané věci, že vozidlo řídila ona, a ne její syn, svědčí o tom, že rozuměla předmětu řízení. Pokud se obviněná v nyní projednávané věci snaží svými projevy soud přesvědčit o opaku, pak zcela účelově. Ve spise jsou založeny oba rozsudky z věci spis. zn. 4T 37/2014 – jak prvoinstanční tak druhoinstanční, jimiž byl syn obviněné uznán vinným. Soud provedl důkaz těmito listinami v návaznosti na protokol o výpovědi obou aktérů, tj. syna obviněné a obviněné, které učinili v předmětném řízení (spis. zn. 4T 37/2014) u hlavního líčení a dospěl k závěru, že nelze o vině syna obviněné jakkoli pochybovat. Oba zasahující policisté viděli A. F. [redacted] vozidlo řídit i utíkat od něj poté, co zastavil před domem rodičů. Předložené mapky ani data z GPS nevybočují z tvrzení policistů, kteří zcela logicky vysvětlili svůj postup. Soud se plně ztotožňuje se závěry obou soudů ve věci spis. zn. 4T 37/2014, lze totiž bez jakýchkoli pochybností vyloučit, že by si policisté zaměnili osoby, a to muže ve věku 22 let s ženou ve věku 47 let výrazně výškově i konstitucí rozdílných postav. Soudce měl přitom možnost A. F. [redacted] vidět při jiných jednání, která předcházela hlavním líčením v nyní projednávané věci a kde se choval a potažmo i vyjadřoval z pozice odsouzeného a nikoli oběti justičního omylu. Tento byl vyslýchán i v pozici svědka v nyní projednávané věci, kde opět setrval na svém vyjádření, že vozidlo neřídil. Pro odstup času již nedokázal popsat, co daný den konkrétně dělal. Soud jeho vyjádření posoudil jako nevěrohodné a účelové, neboť se vymyká z řady ostatních důkazů, kterými bylo potvrzeno, že vozidlo řídil. Jeho námitka k podjatosti policistů postrádá objektivitu, navíc pokud by o ní opravdu byl přesvědčen, nepochybně by využil možnosti mimořádného opravného prostředku či podání stížnosti proti jejich postupu, to ale neučinil. Je-li obhajobou namítána celá řada nejasností týkajících se postupu policistů (podrobně rozvedené v závěrečné řeči obhajoby), pak jde o irelevantní námitky, policisté zvolili určitý postup, který neměli předem připravený, ale reagovali na vzniklou situaci. Sled událostí byl rychlý, přitom řídili služební vozidlo, tudíž zapamatování každého detailu s odstupem času je tak téměř vyloučené. Ovlivňování svědka T. [redacted] nebylo zjištěno, když tento se vyjádřil tak, že neviděl, kdo vozidlo Audi řídil. Policisté neměli žádný osobní zájem na usvědčení obviněného, jestliže syn obviněné páchal již dříve trestnou činnost a setkal se přitom s policisty, tato skutečnost nezakládá důvod jejich vyloučení z dalších úkonů. Soud má za to, že obhajoba obviněné byla zcela vyvrácena. Pokud se tedy obviněná rozhodla chránit svého syna a vypovídat v jeho prospěch, a tvrdit v postavení svědka po řádném poučení před soudem, že řídila ona, ačkoli prokazatelně řídil její syn, pak uvedla nepravdu. Ve své výpovědi tak tvrdila něco, co odporuje skutečnosti. Bezpochyby se její tvrzení týkalo okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí o vině a trestu, neboť právě okolnost kdo vozidlo řídil, byla stěžejní pro posouzení, zda se syn obviněné dopustil daného trestného činu. Ze způsobu provedení činu není pochyb, že se obviněná shora popsaného jednání dopustila v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěla, aby její syn nebyl uznán vinným, když měl v tu dobu vysloven trest zákazu činnosti a hrozil mu i represivní trest, což dokládají odsouzení z předchozích řízení. Obviněná věděla, že v jejím případě by prosté řízení neznamenaloporušení trestních předpisů. Jednání obviněné tak naplnilo jak po stránce objektivní, tak i po stránce subjektivní všechny znaky přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a soud ji uznal vinnou. Jednání je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu, uvedení nepravdy o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí [viz § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku], představuje samo o sobě skutečnost, která zakládá společenskou škodlivost trestného činu ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku (3 Tdo 1009/2013).

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obviněné vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a

zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaného přečinu, kdy se obviněná dopustila jednání, jímž porušila zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodování soudů. Zároveň bylo přihlédnuto k osobě obviněné, k níž bylo zjištěno, že pracuje a zaměstnavatelem byla příznivě hodnocena. V místě bydliště nebyla řešena pro přestupek. Dosud nebyla soudně trestána. Zohledněn byl motiv činu, kdy se obviněná snažila pomoci svému synovi, neboť tomu již reálně hrozilo uložení represivního trestu a doba, která od činu uběhla. Při komplexním posouzení věci soud dospěl k závěru, že není možný postup dle § 307 trestního řádu, resp. dle § 172 odst. 2 písm. c) trestního řádu, neboť nejsou proto splněny zákonné podmínky. Soud proto přistoupil k uložení mírného výchovného trestu, jež není spojen s omezením osobní svobody. Jako přiměřený považuje soud trest odnětí svobody v trvání 6ti měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné výměry, která činí dle § 346 odst. 2 trestního zákoníku 6měsíců až 3 roky. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku, soud výkon trestu podmíněně odložil a stanovil zkušební dobu v trvání 12ti měsíců, tedy rovněž na samé spodní hranici zákonné výměry, která činí 1 rok až 5 let. Soud má za to, že takto uložený trest bude pro obviněnou dostatečným ponaučením a současně bude naplněno hledisko generální prevence, jež by mělo vést k zodpovědnějšímu chování svědků z řad rodinných příslušníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst.1 tr.řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst.2 tr.řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst.1 tr.řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst.2 tr.řádu).

V Lounech dne 28. srpna 2017

Mgr. Blanka Šišová, v.r.
Samosoudkyně

Za správnost vyhotovení
Petra Víchová

ČESKÁ REPUBLIKA

**Rozsudek
Jménem republiky**

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. října 2011 v Lounech samosoudcem Mgr. Kamilem Vacíkem – **t a k t o** :

Obžalovaný

M [redacted] **S** [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] svářeč firmy [redacted] s.r.o., [redacted], [redacted]
[redacted]

j e v i n e n, ž e

dne 12.10.2010 při hlavním líčení u Okresního soudu v Lounech v trestní věci proti odsouzenému L [redacted] P [redacted] nar. [redacted] stíhanému pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jako svědek po řádném poučení dle trestního řádu vypověděl, že dne 7.7.2010 kolem 09.25 hod. řídil on z obce Zeměchy do Loun dodávkový automobil zn. Ford Tranzit [redacted] ačkoli to nebyla pravda, neboť toto vozidlo za výše uvedených okolností v předmětné době řídil Lukáš Peterka, který v té době měl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu a který byl za toto jednání rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 12.10.2010 č.j. 3T 72/2010-49 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15.12.2010 č.j. 4To 511/2010-64 pravomocně odsouzen,

t e d y – jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

č í m ž s p á c h a l

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku, § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu obecně prospěšných prací ve výměře sto osmdesáti (180) hodin.**

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav, jak je uveden ve výroku rozsudku.

Obžalovaný popřel, že by se žalovaného skutku dopustil. Na svou obhajobu uvedl, že u hlavního líčení konaného dne 12. 10. 2010 hovořil pravdu, neboť vozidlo dne 7. 7. 2010 řídil on a nikoliv pan P [REDACTED]. Jednalo se o vozidlo pana P [REDACTED]. Toto převzal v Citolibech, v Solopyskách nakládaly materiál, pak jeli do Zeměch, kde naložili jeho sudy a dále směrem do Líšťan. U vyzvednutí sudů byl pan M [REDACTED], tento ho viděl určitě odjet. Měl si odvézt nějaké věci, domluvil mu to pan F [REDACTED]. Cestou viděl, jak se za nimi policie otáčí, policie byla kousek za nimi. On i P [REDACTED] byli za jízdy připoutáni. Policisté k nim přistoupili z obou stran a začali rvát, že si přisedli. Policisty nezná, neměl s nimi žádný konflikt. On v té době měl pleš a na stranách velmi krátké vlasy, pan P [REDACTED] má černé vlasy, je menší a podsaditější. Pana P [REDACTED] téměř nezná, na jízdě se domluvili přes bratrance, pana F [REDACTED].

Svědék V [REDACTED] C [REDACTED] k věci uvedl, že vozidlo stavěli proto, že jej řídil pan P [REDACTED]. Bylo jim známo, že takovou dodávkou jezdí. Při jízdě z Citolib do Zeměch si při míjení vozidel všiml, že jej řídí pan P [REDACTED]. P [REDACTED] zná z dřívějšího přestupkového řízení. Poznal ho bezpečně, Peterka má černé vlasy a krátký sestřih, obžalovaný měl světlé vlasy. Pana P [REDACTED] by si nespletl. Proto se otočili a jeli za ním. P [REDACTED] zastavil za křižovatkou na Líšťany, oni zastavili za ním. Po chvíli viděli, jak si obžalovaný s P [REDACTED] vyměňují místa spolujezdce a řidiče. Kolega T [REDACTED] jej upozornil, aby sledoval zpětná zrcátka dodávky, ve kterých bylo vidět, jak si řidič a spolujezdec vyměňují místa, což bylo zřejmé i na kývání vozidla ze strany na stranu. On viděl pouze do zrcátka u řidiče. Za dodávkou zastavili asi 2 – 3 metry. K dodávce přistoupili asi za 30 vteřin. P [REDACTED] požádali o doklady, ten uvedl, že neřídil.

Svědék M [REDACTED] T [REDACTED] vypovídal shodně jako svědek C [REDACTED]. Dodal, že pana P [REDACTED] neznal, a že kolega mu řekl, že má zákaz řízení. Ačkoliv seděl na místě spolujezdce, viděl, že dodávku řídil menší podsaditější člověk s tmavými vlasy. Poté, co se za dodávkou otočili, tak tato zrychlovala a snažila se jim ujet. K dodávce přistoupili každý z jedné strany. Když přišel k vozu, tak si P [REDACTED] ještě dopínal bezpečnostní pás. S obžalovaným ani s P [REDACTED] neměl nikdy předtím potíže. Když P [REDACTED] říkal, že neřídil, vypadalo to, jako by se jim vysmíval. Domnívá se, že kolega do zrcátka dodávky neviděl.

Z protokolu o hlavním líčení ze dne 12. 10. 2010, č.j. 3 T 72/2010-44, soud zjistil, že obžalovaný vypověděl, že vozidlo Ford Tranzit řídil on a nikoliv pan P [REDACTED]. Z rozsudku Okresního soudu v Lounech, č.j. 3 T 72/2010, a z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 4 To 511/2010-64, soud zjistil, že jím byl za řízení uvedeného vozidla L [REDACTED] P [REDACTED] pravomocně odsouzen. Ze spisu Okresního soudu v Lounech, sp. zn. 3 T 72/2010, soud zjistil, že ve věci nebyl podán mimořádný opravný prostředek.

Obžalovaný nebyl v minulosti postižen pro přestupek ani soudně trestán. Zaměstnavatelem je hodnocen kladně.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že se skutek stal a že jej spáchal obžalovaný. Obžalovaný je usvědčován svědky C [REDACTED] a T [REDACTED], kteří shodně uvedli, že vozidlo Ford Tranzit dne 7. 7. 2010 řídil odsouzený

P[red] [redacted]. Oba svědci uvedli, že viděli osobu, která vozidlo řídila, tuto osobu současně popsali odlišně od obžalovaného. Typově se jedná o vzhledově zcela odlišné typy lidí. Dále shodně popsali, že pozorovali, jak se řidič a spolujezdec vyměňují, když svědek T[redacted] doplnil, že viděl, jak si P[redacted] dopíná bezpečnostní pás. Výpovědi obou svědků jsou v souladu se závěry soudů obou stupňů ve věci vedené u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. 3 T 72/2010. Rozhodnutím o vině je soud vázán, je zřejmé, že v jeden okamžik nemohly vozidlo řídit dvě osoby. Obžalovaný tak svým jednáním u hlavního líčení dne 12. 10. 2010 naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí o vině. Činu se dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem jím chráněný. Motivem obžalovaného byla snaha pomoci odsouzenému P[redacted] když nemohl předpokládat, že policejní hlídka P[redacted] osobně zná a že si i během jízdy všimla, kdo uvedený vůz řídil. Škodlivost činu pro společnost dosahuje takové intenzity, že nelze odpovědnost obžalovaného uplatnit podle jiných norem, než podle trestního zákoníku. Soud neprovedl důkaz výslechem svědka P[redacted] a M[redacted] a vyšetřovacím pokusem pro jejich nadbytečnost, když skutkový stav k řízení vozidla byl náležitě objasněn již ve věci vedené u OS Louny pod sp. zn. 3 T 72/2010 a skutkové závěry a rozsudek z této trestní věci korespondují s provedeným dokazováním. Pokud svědek T[redacted] uvedl, že svědek C[redacted] nemohl vidět do zpětného zrcátka, pak toto je jen jeho domněnka, naopak to dokládá, že policisté nejsou účelově domluveni na svých výpovědích.

Při stanovení výměry a druhu trestu soud přihlédl k § 39 trestního zákoníku, tedy k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Obžalovanému polehčuje dosavadní řádný způsob vedení života, je kladně hodnocen svým zaměstnavatelem. Soud neshledal žádné přitěžující okolnosti. S ohledem na osobu obžalovaného, který je jinak osobou bezúhonnou, je dle soudu na místě ukládání alternativního výchovného trestu při spodní hranici trestní sazby. Proto soud uložil obžalovanému trest obecně prospěšných prací ve výměře 180 hodin, když obžalovaný pro případ ukládání takového trestu uvedl, že je schopen a ochoten jej vykonat. Takový trest by měl být dostatečný k tomu, aby se obžalovaný již obdobné či jiné trestné činnosti nedopouštěl a aby si uvědomil své pochybení.

Poučení : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§246 odst. 1. tr. řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. Řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou

vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§249 odst. 2 tr. řádu).

V Lounech dne 10. října 2011

Mgr. Kamil Vacík
samosoudce v.r.

Za správnost vyhotovení: